

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese lunŭ 6 flor., pe trei lunŭ 3 flor.
România și strălăutate:
Pe anŭ 36 fr., pe șese lunŭ 18 fr., pe trei lunŭ 9 francŭ.

ANULŪ XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 10.

Duminică 13 (25) Ianuarie

1885.

Românii. Tronul și opiniunea publică.

IX.

În mesagiul din Decembrie 1868 Tronul a pronunțat marele cuvinte că „statul va asigura fiecărui cetățenŭ libertatea și dezvoltarea limbii sale materne în modŭ egalŭ” și pe acesta convingere își basă speranța, că naționalitățile nemaghiare cu timpul se vor liniști pe deplin.

Monarchul nostru, care a fost suferitŭ o cercare atât de grea în ultimul război, dorea să vedă cu-o și mai înainte poporele sale împacate și mulțumite și de aceea punea o mare greutate pe liniștirea lorŭ, după cum ne asigură și comisarul regescŭ numitŭ pentru Transilvania. Suveranul fŭ întăritŭ în speranța sa prin asigurările, ce i le-au datŭ consilierii săi de atunci, că vor stăruŭ pentru ca ea să se realizeze, oferindŭ fiecărui cetățenŭ scutul necesarŭ pentru garantarea libertății și a dezvoltării limbii sale materne. Despre temerile și îngrijirile naționalităților și despre profunda nemulțumire a poporului român din Transilvania, a căruia voce a fost sugrumată cu forța, sfetnicii ungarŭ fără îndoială n'au descoperitŭ nimic Tronului.

Presă guvernamentală din întru și cea subvenționată din afară răsună de laudele proprii despre „grația și marinositatea,” ce a doveditŭ o națiunea maghiară față cu celelalte popore prin concesionile depuse în legea de naționalitate, er corifeii partidei dela putere în frunte cu ministrŭ țineau isonulŭ în discursurile și scrisorile lorŭ destinate pentru publicitate.

Ministrul-președinte de atunci, comitele Iuliu Andrassy, se presentă în Ianuarie 1869 înaintea alegătorilor săi din Satoralja-Ujhely spre a le da semn despre faptele sevărșite în sesiunea trecută a dietei. Combătendŭ opozițiunea Andrassy declară în acelŭ discursŭ cu emfasă, că în unele privințe nu s'a restabilitŭ anulŭ 1848; „nu s'a restabilitŭ pentru că în Transilvania nu mai poruncesce Iancu, ci legea constituțională, care face „a se execută uniunea în modŭ definitivŭ; Croații „nu mai sunt în tabera dușmană, ci sunt frați „cu Maghiarii și mulțumiți; 1848 nu e restabilitŭ, pentru că cestiunea naționalităților pe care „începuseră atunci a-o tranșă cu măciuci și cu „cose, este rezolvată prin lege pe baza ecuității „și a frățietății.”

Răposatul Franciscŭ Deak, capul partidei dela putere, căruia conaționalii săi îi dădură epitetul de „înțeleptŭ,” asigură într'o scrisore, ce a publicatŭ o revistă din Peșta, că doreșce cea mai bună înțelegere cu Românii transilvăneni și că „ceea ce mai este de făcutŭ să se facă pe cale frățescă, sine ira et studio, în înțelegere comună.”

Ce temei slabŭ aveau afirmările de felul acesta ale corifeilor partidei dela putere putem să judecămŭ, decă vom avé în vedere, că ađi, după șese-spre-șase ani, nici măcarŭ aceea nu s'a împlinitŭ, ce era în interesul regimului maghiarŭ, nici uniunea nu este încă definitivă executată, căci Transilvania geme și ađi sub o stare excepțională. Nici acum nu poruncesce în această țără „legea constituțională,” cum anunță fostul ministru-președinte, ci poruncesce legi și măsuri excepționale, poruncesce liberul arbitriu al guvernului, mai ales în ceea ce privesce pe Românii și interesele lorŭ de dezvoltare națională.

Tote aceste le-au presămțitŭ Românii din Transilvania. Departe de a fi convinși, cum credea monarchul, că statul va oferi dezvoltării limbii lorŭ materne scutul necesarŭ, ei au prevădutŭ, că pe calea, pe care au apucatŭ, guvernul și partida lui vor reveni în totă puterea cuvântului la actele de violență, despre care dietele maghiare din anii 1840 au datŭ nise probe atât de strălucite.

Apropiându-se noile alegeri pentru dieta ungară manifestațiunile naționale începură din nou. — Românii din Transilvania declarau în adunările de prin municipii, că nu vor luă parte la aceste alegeri, cerendŭ, în sensul proiectului de rezoluțiune al deputaților români din dietă, ca cestiunea uniunii să fie rezolvată cu concursul unei diete transilvănene, în care poporul român se fie reprezentatŭ cum se cuvine.

La enunțările corifeilor partidelor maghiare, cari se sileau de a îmblânzi pe Românii cu cuvinte frumoșe și cu promisiuni sece, răspuse în Februarie 1869 cu multă demnitate distinsul deputat român Dr. Alesandru Mocsonyi, dândŭ expresiune viuă marelui nemulțumiri ce domnea între Români. Mocsonyi dișe între altele într'unŭ articol publicatŭ în mai multe foi din monarchia:

„Dieta din Peșta prin introducerea formeii celei mai dure de guvernamentŭ pentru Transilvania, adevă dândŭ ministerului putere discrețiunară și mântuindul de responsabilitatea față cu poporul românŭ, a luminatŭ pe deplin națiunea română despre adevărata valoare a fusiunii decretate. Ba mai multŭ, dieta pentru ca să ia poporului românŭ și celŭ din urmă mijlocŭ legalŭ de a-și pute eventual apără în cea mai deaprope dietă îndreptățițele sale pretensiuni printr'o reprezentanță corăspundătoare importanței sale, — până într'atâtŭ și-a datŭ pe față tendințele sale suprematistice, încâtŭ ea, nerespectândŭ nici măcarŭ postulatul acelei teorii de legalitate, pe care însăși se razimă, a susținutŭ pentru Transilvania și pe viitorŭ neschimbată legea electorală provisorie cu base feudale.

„Prin această dispozițiune dieta a arătatŭ chiar necapacitatea ei de a scuti interesele poporului românŭ: totŭ prin ea însăși dieta cu o cale și-a pierdutŭ pe deplin încrederea la poporŭ. Să ne mirămŭ eșadér, decă o neîncredere adencă a cuprinsŭ astăđi poporul românŭ întregŭ; decă acesta despoiatŭ de toate mijlocele constituționale genuine și eficace își iea refugiul la manifestațiuni naționale, cari suntŭ primele începuturi ale pasivității legale, ale acestui extremŭ mijlocŭ legalŭ în lupta politică?”

„Acestŭ tristŭ conflictŭ putem să-l deplângemŭ din inimă, putem să fim seriosŭ îngrijați pentru urmările lui când avemŭ în vedere, că pasivitatea legală este pururea una din simptomele cele mai periculoșe în viața de statŭ: însă nici unŭ omŭ cu cugetŭ curatŭ nu va pute acuză pentru această națiunea română, căci ea împlinesce o datorință morală, o împlinesce această în numele dreptului eternŭ, în interesul libertății.”

Adevărul a grăitŭ acestŭ matadorŭ al Românilorŭ când a dișu, că națiunea română nu pôte fi acuzată pentru opozițiunea ei.

Dér cei dela putere ca să-și legitimeze procederea lorŭ nedreptă și violentă totuși ne-au acuzatŭ și ne acuză mereu, înaintea Tronului și a opiniunii publice, că amŭ fi dușmanii ai statului.

Ce amŭ făcutŭ noi până acum, pentru ca să nimicimŭ aceste nedrepte acuzări?

Situațiunea actuală europeană.

Diarul din Viena „Neue freie Presse” dela 21 Ianuarie n., după ce vorbeșce mai întâi despre Bismarck, care a dișu că Germania este încungiurată astăđi numai de amici, că unŭ conflictŭ cu Anglia este tare departe, că amiciția cu Austria e tare și că cu Rusia s'a restabilitŭ amiciția în tómnă trecută, dișe:

Ce bucurie a produsŭ această știre în totă Europa, care de unŭ deceniu și jumătate trage cu urechia la Berlinŭ, unde se croește nu numai politica imperiului germanŭ, ci și politica generală și se decide pacea și războiul și unde în aceste trei lustre s'a aplatatŭ o încordare germană-francesă, aci una rusescă-germană și una rusescă-austriacă, Italia și Spania aci fură trase aci respinse! Cine este mai competentŭ a prognoza pacea decătŭ acela care are puterea autoritatea și dișie siunea de a-o face, de a-o susține și de a-o garanta? Putemŭ da creșământŭ cuvintelorŭ cancelarului germanŭ că relațiunile dintre puteri suntŭ cele mai bune și ca vorbeșce numai despre relațiunile Germaniei și Angliei discutată întrebarea despre relațiunile celorlalte puteri unele cătră altele, pe care a le regula se pŭdește adevărata principială și arta măestrului dela Berlinŭ.

Avemŭ în Europa atentate cu dinamită, asediu micŭ, conflicte parlamentare, crise industriale, lămități agrare, regrese economice, lupte confederaționale, preponderanța influinței bisericilor, și cu toate acestea trăimŭ în pacea a lumii, căci avemŭ pace și prospecte de pace. Dér Europa nu e acasă și puterile lorŭ dependente de interesele ei în marea mașii ei nu se ocupă de felŭ cu cestiuni cu alte părți depărtate ale lumii, cu sceria și cu Tótă Europa, afară de Austria, este deșertă și în țări străine, acolo se întelnescŭ puterile și batŭ influințele lorŭ. Puterile mari facŭ o colonie, cestiuni grave și conflicte se potŭ în țări depărtate, cari vor trage în mase cea bătrenă. Rusia se apropiă încetŭ de posesiunile Angliei din India. Anglia este mită patru continentele. Ocupațiunea Egiptului acționează conflictŭ cu toate staturile europene. În Afumai nŭlŭ sudicŭ dă peste Germania, care se lu elŭ trunopolŭ. Franca este ocupată în lăutŭ prughing, Madagascar, la Congo și la Marea Indă, galia s'a pusŭ în mișcare și-și apără monarhia și cane.

Spania înșelată în speranțele ei, cu suspiciune, presupunerea că inimiția dintre Germania și Anglia e constantă, caută unŭ avantajŭ pe mază bugrele, tóte celelalte state europene sunt ocupate de dișe și de dișe surprinde lumea cu planurile sale de achizițiuni, protectorate, conexiuni, misiuni, vapore, tractate comerciale și cu documente Raportul a totŭ lucrutŭ Bismarck la proiectiv acuma se execută în Africa și în Australia. și descoperire nouă probe despre expedițiunile diplomatice ale cancelarului germanŭ. Toți în Germania sunt încantați de planurile cele gigantice ale cancelarului.

Nu mai de nu s'ar turbura pacea europeană prin conflictele ce se potŭ nasce în apele depărtate.

Stau óre lucrurile așa de curatŭ, încâtŭ să nu fie nici o temere? Anglia a observatŭ în discursul lui Bismarck, privitorŭ la politica colonială, o amenințare la adresa ei. Afară de această Anglia pretinde totă țera Zulușilor și supravegherea asupra pustiei Calahari, pentru ca să nu lase pe Bismarck să s'apropie de Mozambic și Zanzibar. Anglia are pe Portugalia pe partea sa. Prin marea e unŭ felŭ de concurență între și Germania.

Italia astăđi s'a alăturatŭ și ea lângă Anglia și nu va sta lângă ea totŭ mereu, ci va căuta să din certa dintre cele lalte puteri ca și în trecutŭ mania pôte să vină în conflictŭ în Africa cu cauza politicii coloniale. Dintre toate poporele poporul germanŭ este mai fericitŭ, că are politica sale pe Bismarck, care astăđi umblă cu planuri pentru poporul germanŭ despre a-

